

Serviciul de mediere familială este destinat părinților care s-au separat sau sunt în curs de separație, care au cel puțin un copil minor împreună și care nu au ajuns la un acord cu privire la aspectele legate de condițiile de trai ale copilului (precum modalitățile de contact și întreținerea). În calitate de parte neutră, mediatorul familial ajută părinții să facă schimb de idei și să ajungă la un acord reciproc satisfăcător. Scopul procedurii de mediere nu este atât reconcilierea, cât găsirea unor soluții acceptabile pentru ambele părți.

Medierea familială este mai rapidă, mai favorabilă și mai bună pentru sănătatea mintală a părinților și este mai atentă la bunăstarea copilului; acordurile încheiate între părinți prin această metodă sunt mai eficiente decât cele obținute în cadrul procedurilor judiciare. Începând cu 1 septembrie 2022, sunt disponibile și servicii de mediere familială oferite gratuit de stat. Pentru a beneficia de aceste servicii trebuie să se ia legătura cu Consiliul de Asigurări Sociale. La rândul său, judecătorul poate dispune medierea familială în cadrul procedurilor judiciare.

În conformitate cu Legea privind serviciile de mediere familială finanțate de stat (*riikliku perelepitusteenuse seadus*), un mediator familial este: o persoană care desfășoară în mod direct o procedură de conciliere în cadrul unei relații contractuale cu Consiliul de Asigurări Sociale și care acordă asistență părinților (denumiți în continuare „părțile la mediere”) în vederea găsirii unei soluții la un conflict privind condițiile de trai ale copilului lor minor, ținând seama de interesul superior al copilului.

În sensul Legii privind concilierea (*lepitusseadus*), mediatorul trebuie să fie:

- 1) o persoană fizică mandatată de părți să medieze conflictul care le opune [de exemplu, un specialist în psihologie sau în aspecte sociale (inclusiv protecția copilului și asistența socială) sau un specialist în domeniul juridic]. Mediatorul poate acționa prin intermediul unei persoane juridice cu care se află într-un raport de muncă sau într-un alt tip de relație contractuală;
- 2) sau un avocat pledant care a făcut o declarație în acest sens la Consiliul de administrație al Baroului din Estonia;
- 3) sau un notar care a făcut o declarație în acest sens la Camera Notarilor;
- 4) sau, în cazurile prevăzute de lege, un organism de mediere al statului sau al administrației locale.

În Republica Estonia, organizarea serviciilor de mediere familială este reglementată de următoarele legi:

[Legea privind serviciile de mediere familială finanțate de stat.](#)

[Legea privind concilierea](#)

[Legea privind protecția socială](#)

[Legea familiei și](#)

[Codul de procedură civilă](#)

În Estonia, mediatorii familiali sunt reprezentați actualmente de [Asociația Mediatorilor din Estonia](#) (*Eesti Lepitajate Ühing*) și de [Institutul de Mediere](#) (*Lepituse Instituut*). Activitatea mediatorilor din cadrul serviciului de mediere familială finanțat de stat este coordonată de [Consiliul de Asigurări Sociale](#).

Ultima actualizare: 22/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.